

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Sillerup.

Andet Bind.

Løverdagen d. 20. Mai 1837.

Nr. 8.

Udstillingen paa Charlottenborg.

VII.

Endskjøndt Salonen er lukket, ville vi dog hellige den endnu nogle Linier, da der tilvisse ere flere Kunstværker tilbage, som ikke bør forbigaaes med Læserhed. Vi ville da begynde med tvende Landskaber af Hr. Mohr. Ved Betragtningen af disse Billeder ere vi komne til den Anskuelse, at de danne en Overgang fra Kunstnerens tidligere haarde Maneer til en Stil, som Fremtiden videre vil udvikle. Men, som Mennesket næsten altid gaaer fra en Yderlighed til en anden, naar han ombytter et System med et andet, saaledes er Hr. Mohr nærved at lade en altfor blød Pensel træde istedetfor den haarde, han tilforn havde. Imidlertid er der i disse to Arbejder saa meget Fortreffeligt, at man med Grund kan vente sig gode Frugter af den Gjæring, hvori Kunstnerens Talent for Tiden befinder sig. Det Stykke, som forestiller „et Partie af Omegnen ved Riet im Winkel i Bayern“, har især tiltalt os. Forgrunden udmærker sig ved en herlig Klarhed i Skyggepartierne, hvorimod adskillige Details kunde have været mere udførte. Mellemgrunden er virkelig ypperligt behandlet og af en henrivende Skjønhed. Bakernes Skraaninger med Fodstierne og Bondehuset, hvis blaallige Røg skiller sig saa naturligt fra de bagved liggende Træer, ere gjengivne med megen Følelse og Sandhed. Ligesaa brav er den lille Bro, hvorover en Hyrde driver sit Dvæg. Det Skovbegrøede Bjerg i Baggrunden burde maaskee træde lidt mere tilbage, og er, i det Hele, lidt ubestemt behandlet. Landskabet bærer ganske Charakter af en Egn, hvor Skov og Mark endnu ere lidt vaade efter en Regn. Det andet Maleri, som forestiller „et Partie i Tyrol“, staaer unægteligt tilbage for det forrige Stykke, endskjøndt det indeholder meget Godt. Forgrunden er ogsaa her særdeles klar i Skyggepartierne, men Diet stodes dog af to Ting, nemlig af en Væf med altfor dunkle Bænde og to Klippestykker, som have en for

stærk blaa Farve. Ligeledes ere Skyggerne i den ellers vakre Mellemgrund vistnok for mørke, og Baggrundens Bjerge for blaae. De altfor tykke Skyer gjøre heller ingen god Virkning.

Et norsk Landskab af Hr. Gurlitt er malet med megen Aand og Kjæthed. Imidlertid kunde der dog maaskee være Spørgsmaal om, hvorvidt Træer kunne vore saa horizontalt paa Fjeldene som det her vises os. Ligeledes maae vi gjøre den Bemærkning, at det Klippepartie, hvorpaa de omtalte Træer befinde sig, ikke træder nok tilbage fra Forgrunden, hvorfra det dog stilles ved en Gluse, men synes næsten at forbinde sig med den. Iøvrigt er der en ret god Virkning i dette Billede, endskjøndt vi ikke henregne det til Kunstnerens fortrinligste Arbejder. Vi nægte ikke, at de mange herlige Skizzer, som Hr. Gurlitt havde udstillet, i langt høiere Grad end dette Landskab tildroge sig vor Opmærksomhed. Blandt disse glædes vi fornemmelig ved Grindringen om et stort Partie med Trægrupper i Forgrunden og Bjerge med smukke Toner i Baggrunden. Særdeles skjøne vare ogsaa et Par Studier med Væfke og Vandbeholdninger. Vandet deri er gjengivet med en forbausende Sandhed og Klarhed.

Vi komme nu til Ernst Meyers skjøne Maleri „Søfolk“, som sætte Rejsende i Land paa Capri. Af det fra Neapel tilbagevendende Skib ere allerede mange Ting bragte ind paa Landjorden, hvor en Kone er isærd at bringe noget deraf i Orden tætved en Baad, der forresten snarere synes at være af Steen end af Træ. Til denne Baad læner en ung Pige sig, og i Skyggen af den sidder et fortrinligt malet lille Pigebarn, som vi rigtignok troe at have seet før, men som ikke destomindre er os meget velkommen. En Matros bærer en ung Pige, som er fortreffeligt malet og tegnet, i Land. En Skjønhed er hun egentlig ikke, men det hjertelige, tilfredse Udtryk i hendes Miner bevirker, at man med Fornøielse dvæler ved hende og Matrosen, som Begge danne en meget smuk og naturlig Gruppe. Umiddelbar tætved Fartøiet have to raske, muskelstærke Søfolk faaet en

den ret smukt udførte Tegning af det berømte Campanile (Klokketaarn) ved Domkirken i Florents. Enhver, som i Virkeligheden har seet dette herlige, med tre forskellige Marmorarter beklædte Taarn, har ved Betragtningen af denne Tegning levende kunnet gjenkalde det i sin Grindring.

Billedhugger Wisfen havde leveret en smuk Buste i Bronze, fem Buste i Marmor og een i Gips. I de af Marmor udførte Buste har man Grund til at beundre den Delicatesse og Blødhed, hvorved Kunstneren har udarbejdet saavel de kjødtige Dele som Haaret. Den frapperende Lighed, som disse Arbejder have med Originalerne, er ikke blot tiltrækkende ved sin Sandhed men ogsaa ved den skønne og geniale Opfatning. Det gulagtige Marmor, hvoraf et Par af disse Buste ere forfærdigede, giver dem et overordentligt Liv og Udtryk, og betager dem det Skrigende, som det nye hvide Marmor i og for sig altid medfører. Ved denne Leilighed troe vi heller ikke at burde forbigaae den nydelige lille hvide Vase, som er bleven forarbejdet paa Porcelains-Fabrikken efter Hr. Wisfens Model. Af Professor Freund vare adskillige Arbejder udstillede, blandt hvilke vi først ville henvende vor Opmærksomhed paa den til Faaborg Kirke bestemte Døbefont, som er af en rund Form og smykket med et Vasrelief, der gaaer heelt omkring den. Sujettet er Christus stadfæstet Johannes's Daab ved selv at modtage den. Compositionen er smuk. Johannes udfører sit høie Kald med Værdighed, og Frelseren bøier sig front for at modtage Daaben. To Engle bagved Kristus, den ene staaende og den anden knælende, bære hans Gebandt, og ere særdeles smukt komponerede. Efter dem følger en Engel med to Vorn, hvoraf det ene gjerne vil modtage Daaben, men det andet viser sig gjenstrubigt. En Kone med et Barn paa Armen og en siddende Mand, som synes at berede sig til at indlemmes i det christne Samsfund, fuldende Reliefet. Imidlertid nødes vi, skjøndt høist ugerne, til den Tilstaaelse, at Tegning og Udførelse ikke svare ganske til Compositionens Skjønhed. Enhver opmærksom Jagttager vil sikkert have bemærket, at paa Frelserens Figur er Overkroppen meget for lang mod Underkroppen, og at det høire Laar er alt for kort. Tilsvarende ere Armene paa et Par Figurer meget for korte og den Arm, som det ene Barn rækker Engelen, i en saa forkeert Stilling, at den har Udseende af at være dreiet om for at brækkes af. Konens Hoved seer ud som om det var anlagt, ikke som om det var udført. Heller ikke tiltales vi synderligt af Monumentet over Geheimre-Conferentsraadinde Brun, hvis Brystbillede vistnok er lignende, men ikke behandlet med Delicatesse. Derimod have vi med stort Velbehag betragtet Fon-

tainen til Rosenborg Have. Den er fortrinligt udført i Bronze af Hof-Guldsmed Dalhoff efter Hr. Freund's Model. Naar man seer denne raske Dreng ridende paa en Svane, glæder man sig saavel over Billedhuggeren, der leverede et smukt Forbillede, som over Bronze-Arbejderen, der udførte det saa fortreffeligt i Metal. Det er vel længe siden, at et saa betydeligt Kunstværk i Bronze er bleven udført af danske Hænder, hvorfor det vistnok ogsaa fortjener Paaskjønnelse. Hvad denne Gruppe angaaer, tillade vi os endnu den Bemærkning, at det røde Papir ikke var nogen god Folie for den dunkle grønne Bronze, som bedre vilde være bleven fremhævet ved en lysere Farve. En Kristus, Statue i formindsket Maalestok efter Thorvaldsen, og en original Portrættstatue af Christian den fjerde, begge af Hr. Borup, ere ret fortjenstlige Arbejder.

Blandt de Arbejder Medailleur Christensen havde udstillet, fortjener unægteligt Modellen til en Medaille i Anledning af Thorvaldsens Arbejders Hidsendelse til Danmark Fortrinet, saavel paa Grund af Compositionens Skjønhed som for Tegningens Skyld. Thorvaldsens Portrait er mesterligt. Paa denne Udstilling saae vi dog ogsaa adskillige smukke Raderinger, som forresten burde have været befrieede for Glas. Til disse Arbejder henhørte en gammel Sømand af Hr. Købke, Frederiksborg Slot og Roeskilde Domkirke af Hr. Roed. „En Strandings-Scene“, stukken af Hr. Eckersberg efter hans Faders Maleri, er udarbejdet med stor Flib, men maaskee hist og her lidt monotont behandlet, hvilket vel kommer af, at Originalbilledet forestiller en skyfuld Dag, hvor Lys og Skygge altsaa ikke virke som i Solskinsveir. Dette er vistnok vanskeligt at gjengive i Kobberstik. Hr. C. C. Sonnes Stik efter Raphaels „Julius den anden“ er et meget fortjenstligt Arbejde, endskjøndt Skyggerne i Ansigtet et Par Steder ere lidt for haarde. Blandt Tegninger ville vi endnu omtale en gammel Mand's Hoved, som er særdeles smukt udført af Hr. Gertner og et Skovpartie af Hr. Bungen, af hvem vi saa ofte have seet fortreffelige Studier af Trægrupper.

Vi slutte hermed vore Bemærkninger over dette Mars Kunstudstilling, og troe ikke at have forbigaaet Noget af Betydning. Maaskee vil man gjøre os den Bemærkning, at vi derimod have omtalt Udstilligt, som heller burde have været udeladt. Vel muligt! Det er vanskeligt at træffe den rette Middelvei her i Verden. Vi trøste os derfor med den Overbeviisning, at vi have bestræbt os for at udfinde Sandheden, og ville høiligen glæde os, dersom vore Læsere i disse Linier have fundet Spor af den Iver og Oprigtighed, hvormed vi have søgt at løse en Opgave, der ikke hører til de lette.